Aflevering 4 De invloed van de kerk op het wereldgebeuren

Hoe is de verhouding tussen Israël en de kerk en welke rol zal uiteindelijk de kerk spelen in het wereldgebeuren? Welke ontwikkelingen zien we op dit moment in de kerk plaatsvinden en wat leert de Bijbel ons hierover?

Er bestaat veel onduidelijkheid als het gaat over de verhouding tussen Israël en de kerk. Voor velen is de kerk niets meer dan een voortzetting van Israël. Na de verwoesting van Jeruzalem en de tempel met daaraan verbonden de diaspora van de Joden wereldwijd in het jaar 70 na Chr., is God verder gegaan met de kerk als zijn volk. Deze zogenaamde 'vervangingstheologie' heeft velen christenen op een verkeerd been gezet. Paulus maakt in Romeinen 11 vs.1-5 ons duidelijk dat de Here Israël als verbondsvolk niet verworpen heeft. In dit hoofdstuk maakt hij ons duidelijk, dat alles wat Israël overkomen is, juist tot onze redding plaats moest vinden en dat uiteindelijk geheel Israël behouden zal worden (vs.11-112 en 25-26)!

Anderen slaan weer door naar de andere kant en beweren dat we als kerk ingelijfd zijn in het volk Israël en geroepen zijn de inzettingen voor Israël ook op de kerk toe te passen, zoals de wetgeving, spijswetten, sabbatten en feesttijden. Belangrijk is dan te weten dat we als gelovigen uit de heidenen, samen met gelovigen uit Israël deel hebben gekregen aan de 'saprijke wortel' van de olijfboom (Romeinen 11 vs.17), waarmee duidelijk gemaakt wordt dat gelovige Joden en gelovige heidenen samen deel kegregen hebben aan Christus om samen *'één nieuwe mens'* vormen (Efeziërs 2 vs.14-16). Dus niet een beetje Joods, of een beetje heidens, maar geheel nieuw!

Daarnaast hebben we te maken met de natie Israël, die op dit moment nog in ongeloof leeft en waarvan velen op dit moment atheïstisch zijn en niets met de Here Jezus te maken willen hebben. Voor hen geldt nog steeds de belofte van Abraham, dat deze natie eens tot bekering zal komen en een zegen voor de gehele wereld zal worden als hun Messiaas Jezus op de troon van David zal heersen. Met name toen de kerk door de bekering van keizer Constantijn de Grootte in 332 tot staatskerk erkent werd en de christenen vanaf dat moment niet meer vervolgd werden maar juist geëerd werden en belangrijke posities in het Romeinde rijk bekleedden, dacht men dat het rijk van God via de kerk zich op aarde zou vestgen. In die tijd werden de sabbat, besnijdenissen, spijswetten en joodse feestdagen verboden en de Joden als een afvallig volk gezien, waar God geen enkele bemoeienis meer mee heeft. Zo werd de kerk gezien als God koninkrijk op aarde terwijl Israël geheel buiten beeld geplaatst werd.

De Bijbel maakt ons echter duidelijk, dat de kerk het hemels volk van God is (Filippenzen 3 vs.20) en Israël zijn aardse volk is en blijft. Zo is de kerk met hemelse- en geestelijke zegeningen gezegend (Efeziërs 1 vs.3) en Israël met aardse zegeningen en vervloekingen (Deuteronomium 28). Uiteindelijk zal het aardse Jeruzalem de stad zijn, waar vanuit de Here Jezus als enige Koning op aarde zal regeren (Zacharia 14 vs.9) en het hemelse Jeruzalem, als de 'lichtstad in de hemel' de plaats zijn waar vanuit we als gemeente met Hem zullen regeren op aarde.

Laat het duidelijk zijn, de kerk speelt geen rol in de vestiging van Gods koninkrijk op aarde, deze rol is aan Israël toebedeeld!